

destret m. Situatius
 d'extrema necessitat,
 ven perdut, sense possibilitat de
 salvació, si hom no li presta
 ajut. Probar-se en un destret.
Preure algú d'un destret. | Do-
nar destret a algú, impub. can-
 tar la gran motèstra

destriar v.tr. Separar (alguna cosa
 que està barrejada, confosa, amb altres),
 per venir a la consciència (d'alguna
 cosa difícil de penetrar, d'esbrinar);
 distingir amb la unitat (alguna cosa
 llunyana), albirar.